Pisarakirje

Toukokuu 2024

PISARA RY:N VUOSIKOKOUS
18.5 KLO 15:00
PISARA KIRPPIKSELLÄ
SELINTIE 510 SELKI

TERVETULOA !

SAMALLA SINULLA ON MAHDOLLISUUS TEHDÄ KESÄKUKKAOSTOKSIA

Huhtikuu 24 päivä

Pisara elävää vettä

Kesken kesän tulon meidät yllätti takatalvi. Lumen keskellä kukkaset yrittävät sinnitellä ja pienet kesän linnut ovat tulleet tänne kylmään pohjolaan liian aikaisin. Mieleen hiipii ajatus tuleeko kesä ollenkaan, mutta tiedämme kuitenkin, että kesä tulee ja huomaamme jälleen kukkasten kukkivan ja lintujen laulavan iloisesti, ylistäen luojaansa. Näin elämässäkin joskus puhaltaa kylmät tuulet ja luulet jäätyväsi, mutta jälleen huomaat, että Jumalan armon aurinko lämmittää sulattaen jään ja roudan. Olen huomannut, että meillä ihmisillä ei niin herkästi herää se kiitosmieli, vaikka kiitosta meillä on kaikesta, jokaisesta päivästä voisimme kiittää. Usein mieli painuu sinne arjen murheisiin ja katselemme maailman pahuutta. Jeesus auta meitä kiinnittämään katseemme sinuun, rakkautesi meitä lohduttaa, auttaa ja johtaa. ”Jonk on turva Jumalassa turvassa on paremmassa, kuin on tähti taivahalla, lintu emon siiven alla.”

Sisällys:

1-2 vuosikokous. Pisara elävää vettä.....
3 Ternopilin Missionuorten toimintaa.....
4 Espoon-Kouvolan ryhmän matka Viroon.16.-18.12.2023...
5 Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon 10.– 12.2. 2024...

Ternopilin Missionuorten Terveiset. Viron matka

YWAM Ternopil Eeva Halme

Ternopilin Missionuorten toimintaa

Tammikuussa keskus käynnisti uuden palvelumuodon: vammautuneiden veteraanien kuljettamisen pyörätuoleissa sairaalan ja kodin väliä, kuntoutukseen sekä virkistäytymään. Vapaaehtoisia avustajia etsitään lisää ja projektia varten ollaan hankkimassa pakettiautoa Alankomaista. Verkkosivuilla oli nähtävissä sotainvalidien muodostaman orkesterin reipas esitys.

Maan sisäisille pakolaisille ja muille sodan uhreille toimitetaan edelleenkin viikottain satoja kiloja ruokaa, hygieniatuotteita ja lääkkeitä yhteistyössä vapaaehtoisten sekä Ukrainan kirkkojen kanssa. Verkkosivuilla oli videonpätkä Missionuorten toiminnanjohtajasta Yaroslav Yahotinista ja hänen pienestä tyttärestään toimittamassa apua pakolaisperheelle. Hän nimitti sitä leikkisästi Food and wood - missioksi, koska kuorma sisälsi sekä ruokaa että reilun määrän polttopuita.

Viron vankilatyön matka 16.-18.12.2023

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Paula Granqvist Kouvolasta, Andres Jäätma Helsingistä, Joel Reinaru Taeblasta ja Mart Soomet Tallinnasta. Tuulan auto oli pakattu täyteen lasten vaatteista Keilan kirpputorille Martin kautta toimitettavaksi sekä joululahjoja ystäville.

Andres oli mukanamme ensimmäistä kertaa. Hän on virolainen ja työssä Helsingissä useamman miehen henkilökohtaisena avustajana. Hän soittaa kitaraa, on tehnyt omiakin lauluja ja käynyt puhumassa monissa paikoissa, joskus myös vankiloissa. Iloitsimme hänen mukaan saamisestaan.

Nyt kun käytössämme ei enää ollut Marja-Leenan asuntoa Tallinnassa, majoituimme hotelliin näin talviaikaan kohtuuhinnalla. Mart tuli meitä vastaan ja ajoimme yhdessä hänen uuteen kotiinsa. Se oli vielä keskeneräinen, sillä virolaisissa asunnoissa ei alun perin ole muuta kuin seinät. Jääkaappi Martille oli jo luvattu Lootusinkylän kautta, pesukone ja vaatekaappi olivat vielä hankinnassa. Annoimme hänelle ryhmän joululahjana rahaa näihin hankintoihin.

Tarton vankila
Sunnuntaiaamuna Andres ja Mart tulivat heti kuuden jälkeen hotellille ja niin pääsimme lähtemään kohti Tarttoa. Onneksi keli oli hyvä ja vähän liikennettä aikaisin sunnuntaiaamuna .

Tartossa meidät otti vastaan vankilan pääpappi Olavi Ilumets. Vironkieliseen tilaisuuteen tuli arviolta neljäkymmentä miestä. Olavi aloitti liturgian ja vangit lukivat päivän tekstit. Saarnan paikalla oli meidän vuoromme. Paula puhui siitä, miten tärkeitä vangit ovat Jeesukselle ja siitä, miten sodan aikana ihmiset rukoilivat Suomessa, mutta nyt hyvinvoinnin aikana moni unohtaa Jumalan. Vankilan omien muusikkojen lisäksi Andres soitti kitaraa ja lauloi puheiden lomassa. Tuula puhui siitä, miten profetiat täyttyivät Jeesuksen syntymässä, alkoi myös uusi ajanlasku. Lisäksi jokaisen tulee ottaa kantaa häneen. Aikoinaan Venäjällä eräässä vanhainkodissa yksi mummo sanoi, että on ihan hyvä ihminen eikä tarvitse Jeesusta. Toinen suri syntejään ja otti ilolla vastaan synninpäästön Jeesuksen kautta.

Olavi kertoi uudesta käytännöstä, eli vangit eivät voi tulla eteen meitä kättelemään ja kiittämään, vaan meidän tulee mennä ovelle, missä kättelyt tapahtuvat. Näin siis toimittiin. Meille jäi kolme tuntia aikaa ennen venäjänkielistä tilaisuutta. Olavi haki keittiöltä meille päivän lounaan ja keitti päälle hyvät kahvit.
Kiitos Olavi!

Venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli kaksitoista miestä. Liturgia ja puheet olivat samanlaisia kuin vironkielisessä tilaisuudessakin, mutta nyt Andres kertoi kahdesta ihmeestä elämässään. Kun Viro oli vapautunut ja Tallinnassa pidettiin ensimmäisiä gospeltapahtumia, oli esiintyjinä myös amerikkalaisia muusikoita. Konsertin päätyttyä Andres oli jo menossa ulos, kun hänen peräänsä tuli nainen ja kutsui hänet muusikoiden takahuoneeseen. Siellä amerikkalainen muusikko halusi antaa hänelle kitaransa. Se oli tietenkin uskomaton lahja virolaiselle nuorelle kitaristille. Nyt lähes kolmekymmentä vuotta myöhemmin Andres katsoi YouTuben kautta amerikkalaista ohjelmaa, missä tämä sama muusikko kertoi, että vuosia sitten, kun he olivat esiintymässä Virossa, oli Jumala käskenyt hänen antaa kitaransa jollekin virolaiselle muusikolle. Palattuaan takaisin Amerikkaan Nashvilleen hänelle soitettiin Gipson kitaroiden yrityksestä. Muusikko luuli aluksi soittoa huijaukseksi. Sieltä sanottiin, että he haluavat tukea amerikkalaista gospelia ja hänelle tarjottiin parasta kitaraa, mitä heillä oli. Hän jatkoi ohjelmassa, että se kuuliaisuus Jumalalle, kun hän vuosikymmeniä sitten antoi oman rakkaan kitaransa pois Virossa, on kantanut suurta hedelmää. Hänen ei ole tarvinnut ostaa yhtään kitaraa. Niitä on vain lahjoitettu ja ne ovat kaikki olleet arvokkaita ja hyviä. Uskomaton johdatus, että Andres katseli tätä ohjelmaa ja sai näin yhteyden lahjoittajaansa.

Toinen ihme liittyi arkisiin käytännön asioihin. Heidän kesämökkinsä sijaitsi syrjäisellä alueella metsässä. Ison pihan multatyöt olivat jääneet vuosia sitten kesken. Piha näytti rumalta ja olisi kaivannut kunnon katujyrän lanauksen. Vaan mistä tänne kauas saisi katujyrää, ajatteli Anres. Jos tilaan sen, se tulee tosi kalliiksi. Hän polvistui keskellä pihaa ja rukoili: ”Herra, lähetä tänne katujyrä.” Seuraavan päivän aamulla, oli katujyrä hänen tonttinsa reunalla. Hän löysi kuljettajan ja kuuli, että tämä oli yöpynyt lähistöllä ja parkeerannut koneensa Andreksen tontin reunalle. Näin siis Herra auttaa myös käytännön asioissa.

Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon

Jälleen miehet tulivat kättelemään meitä ovelle ja monilla oli pyyntö: tulkaa uudelleen. Ennen lähtöä kyselin Olavilta vapautuvien vankien kodin tilanteesta. He ovat nyt väistötiloissa, kun kaupunki tekee omassa talossa perusteellisen remontin. Se onkin tarpeen, sillä talo on vanha ja oli monin tavoin rapistunut. Nyt miehiä on kodilla vain kaksi, mutta lisää on tulossa. Yleensä miehet, joskus myös naiset ovat kodissa niin kauan, että saavat työ- ja asuntoasiansa järjestettyä. Olavi tukee heitä kaikin tavoin ja pitää heille myös raamattutunteja. Joulun järjestämisessä oli se ongelma, että rahat olivat aivan nollilla eikä valtion avustusta saada enää tälle vuodelle. Siksi lupasin lähettää ryhmän rahoista heille summan, jolla he voivat tehdä jouluhankintoja. Koti on muutoinkin ollut jo kauan yksi ryhmämme tuen kohteista.

Paluumatka Tallinnaan oli kelin puolesta hyvä, mutta kahdensadan kilometrin ajo pimeällä on hankalaa, kun vastaan tulevien valot häikäisevät ja tiemerkinnät eivät aina ole selvästi nähtävissä. Kiitos kaikista rukouksista, selvisimme Tallinnaan turvallisesti.

Tallinnan vankila
Tallinnan vankilassa tulotarkastus on tiukempi kuin Tartossa. Jopa kellot otetaan pois, sillä ilmeisesti uudet älykellot ovat aiheuttaneet väärinkäytöksiä. Meidät otti vastaan pastori Allan Kroll. Naisten tilaisuuteen tuli kaksitoista naista. Olimme saaneet tänne mukaa Joel Reinarun sekä muusikoksi että puhujaksi.

Joel lauloi aina puheiden lomassa ja puhui itse Jeesuksena merkityksestä. Kun monet puhuvat hänestä kielteisesti, kannattaa kuunnella niitä, jotka itse tuntevat hänet. Kannattaa myös lukea Raamattua, sillä siellä kerrotaan, kuinka hän rakasti ihmisiä, auttoi ja opetti heitä. Jeesus myös paransi monia ja tekee sitä tänäänkin. Jotkut ihmiset, myös Joel, ovat saaneet erityisen parantamisen armolahjan. Allan kertoi, kuinka Jumala oli Joelin kautta parantanut hänen korvansa.

Tuula puhui jälleen Jeesuksen syntymän merkityksestä ja siitä, miten jokainen ihminen joutuu ottamaan kantaa häneen. Paula puhui siitä, miten tärkeitä vangit ovat Jeesukselle sekä kristinuskon tärkeydestä kansalle sekä Suomessa että Virossa. Suomessa hengellinen kasvatus on ohentunut jopa niin, että joulun merkitystä ei aina tiedetä. Eräskin pikku poika oli sanonut, että se on joulupukin syntymäjuhla.

Jätimme loppuun aikaa rukoukselle. Paulan ja minun luo tuli nainen, joka iloitsi siitä, että pääsee neljän vuoden tuomion jälkeen pois heti tammikuussa. Kotona häntä odottaa kaksi poikaa ja lastenlapset. Rukoilimme koko perhekunnan puolesta, että hän itse saisi olla uudella tavalla tuomassa heitä kaikkia lähemmäs Jeesusta.

Joel rukoili kolmen eri naisen puolesta. Aiheina olivat masennus ja vankilassa jaksaminen, Herran äänen kuuleminen sekä sairaudet, joiden puolesta Joel sai rukoilla.

Paluumatkalla Tallinnan keskustaan saimme kyytiin toisen vankilapapin, Ylo Vaherin. Hän kertoi työn uusista haasteista, mutta samalla ilon aiheista. He saavat pitää vangeille alfa-kursseja, missä opitaan kristinuskon perusteita. Viron TV-7 on tehnyt ohjelmasarjaa vankilapapeista sekä joistain vapautuneista vangeista. Ohjelma tuo hienosti esille vankilapappien työn merkityksen, kun elämä on vapautumisen jälkeen lähtenyt aivan uusille urille. Mukana ovat olleet mm. tulkkimme Mart ja Viron entinen huumepomo Sander Kukk, joka nykyään tekee työtä kadun miesten ja naisten parissa. Toivottavasti näemme tämän ohjelman joskus myös Suomen TV-7:ssa.

Paluumatkalla
Palasimme kotiin tiistaina samalla laivalla Andreksen kanssa. Hän kertoi asiasta, josta olin jo muiltakin kuullut. Tallinnan Nummen baptistiseurakunnassa on vahvaa miesten herätystä, myös nuoria miehiä tulee paljon mukaan. Jumalanpalvelusten lisäksi Nummella on joka tiistaiaamu miesten puuroaamiainen, jossa luetaan Raamattua, lauletaan ja rukoillaan, mutta ei puheita. Kyseessä on tiivis hengellinen tankkaus viikkoa varten. Tilaisuus päättyy yhteiseen rukoukseen, jossa liitytään käsi käteen veljespiiriksi. Rukoillaan, että tämä herätys leviää muuallekin Viroon ja myös Suomeen. Muistetaan rukouksissa kaikkia kohteitamme ja virolaisia ystäviämme.

Ryhmän puolesta
Tuula

Pisara ry
Espoon – Kouvolan ryhmä

Viron vankilatyön matka 10. - 12.2.2024

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, Olli Olenius Tartosta ja Mart Soomet Tallinnasta. Tuulan auto oli jälleen pakattu piripintaan lastenvaatteita, joita Anu Väliaho on luvannut toimittaa Simunan seurakunnalle.

Simuna
Anu tuli heti hakemaan meiltä tavarat, mutta hänen autonsa oli niin pieni, että kakki eivät mahtuneet kyytiin. Joel Reinaru vei loput Lääne-Nigulan seurakuntaan.

Simuna on pieni köyhä maaseurakunta Keski-Virossa. Heillä on suuri keskiaikainen kirkko, missä pidetään urkukonsertteja kesällä, mutta talvella kirkkoa ei lämmitetä. Rauhan Sanan toimijat ovat kunnostaneet kokoontumistiloja ja tuoneet avustuksia, mutta nyt koronan jälkeen ei yhteyksiä ole ollut. Siksi he pyysivät apua Anulta. Lauantaisin heillä toimii kirpputori, mistä ihmiset saavat tavaraa. Kunnan sosiaalityöntekijä on mukana ja toimittaa avustustavaraa myös kauempiin kuntiin. Kiitos Anu, kun toimitat tavarat eteenpäin.

Metodistikirkolla
Saimme yöpyä ensimmäistä kertaa Tallinnan metodistikirkolla, minne Uno Looris toi meille avaimet ja opasti tilojen käytössä. Kiitos Uno! Saimme kahden hengen huoneen, ja kuulimme, että yhdessä huoneessa majoittui ukrainalainen perhe. Huoneemme oli varustettu jääkaapilla ja vedenkeittimellä, lisäksi saimme käyttää yhteistä keittiötä. Maksu oli todella kohtuullinen, mieluimmin maksammekin kirkolle kuin hotellille.

.

Espoon-Kouvolan ryhmä Matka Viroon

Tarttoon
Mart tuli sunnuntaina heti kuuden jälkeen, jotta pääsimme lähtemään Tarttoon. Keli oli onneksi kuiva,
sillä matkaa on noin kaksisataa kilometriä ja huonossa kelissä ajo olisi ollut rankkaa.

Saimme Tarttoon uuden jäsenen: Olli Oleniuksen. Hän on SLEY:n lähetti, joka tekee nuorisotyötä Virossa ja asuu perheensä kanssa Tartossa. Oli ilo saada hänet mukaan vankilaan!

Vankilassa meidät otti vastaa pastori Urmas Saupold. Hän kertoi, että vankilaan on tulossa suuria muutoksia, sillä kun vankien määrä on vähentynyt, miehiä siirretään täältä Tallinnan uuteen vankilaan. Viidestä vankilapapista jää Tarttoon vain kaksi. Vielä ei tiedetä ketkä heistä. Urmas itse toimii siviilissä pelastuslaitoksen palveluksessa.

Vironkieliseen jumalanpalvelukseen tuli kolmekymmentä miestä. Urmas hoiti liturgian ja miehet lukivat päivän tekstit. Saarnan paikalla me saimme puheenvuoron. Olli ei tarvinnut tulkkia, sillä hän puhuu sujuvaa viron kieltä. Hän puhui siitä, miten Jumala on luoja ja kaikkivaltias. Kuitenkin hän välittää jokaisesta yksittäisestä ihmisestä ja on valmistanut meille pelastuksen Jeesuksessa (Ilm. 4:11). Tuula puhui siitä, miten Raamatussa usein toivotetaan armoa ja rauhaa. Pyhä Henki antaa meille rauhan, mutta usein armon käsite unohtuu ja yritämme itse ansaita pelastustamme. Hän kertoi, miten Venäjän vankilassa eräs äiti oli kutsuttu pyhäkoulun opettajaksi. Se oli hänelle, huonolle äidille, armon konkreettinen kokemus.

Leena puhui Paavalin kehotuksesta iloita ja kiittää joka tilassa sekä päivittäisen rukouksen merkityksestä. Hän vertasi kuulijoiden tilannetta liikenneympyrään. Heillä on nyt mahdollisuus lähteä samasta liittymästä kuin ovat tulleetkin, mutta on myös mahdollisuus muutokseen ja ottaa uusi suunta. Mart rohkaisi vielä miehiä kertomalla omasta taustastaan ja muutoksestaan.

Tilaisuuden lopussa Urmas teki jotain, mitä näissä tilaisuuksissa ei ole ennen tehty. Hän kysyi miehiltä, kuinka moni on jo Jeesuksen oma ja kuinka moni vielä epäilee. Sitten hän kysyi, haluaisiko joku antaa tänään elämänsä Jeesukselle. Kuusi miestä nousi ja tuli alttarille! Saimme yhdessä Urmaksen kanssa siunata heidät. Itseäni kosketti eniten vanhan miehen kyyneleet. Kerroimme heille, että nyt on taivaassa juhlat, sillä Sanan mukaan siellä iloitaan jokaisesta, joka kääntyy. Muistetaan rukouksissa erityisesti näitä kuutta miestä.

Väliajalla pääsimme virkailijoiden ruokalaan lounaalle. Se oli virolaisten herkkua: herne-peruna muhennosta. Jälkiruuaksi Urmas keitti meille kahvit. Kiitos!

Venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli kaksitoista miestä, opetuslapset, kuten Leena sanoi. Vaikka väkeä oli vähemmin, tilaisuus oli lämmin ja miehet vastaanottavaisia. Lopussa ei ollut erityistä alttarikutsua, mutta silti kaksi miestä halusi tulla alttarille siunattavaksi ja öljyllä voideltavaksi. He olivat varmaan Sepedeuksen pojat, totesi Leena. Nytkin miehet kiittivät meitä ja pyysivät tulemaan uudelleen.

jälleen kerran ihailimme kirkon kauneutta. Ikkunoissa on monia lasimaalauksia: Jeesus-lapsi äitinsä sylissä, ehtoollisleipä ja viini sekä Pyhän Hengen symboli. Kaikkein koskettavin on alttaritaulu. Siinä syntinen on polvillaan surkeana Jeesuksen edessä. Taulun toisessa reunassa on Johannes opetuslapsi ja toisessa Johannes Kastaja. Vaan kuka tuo syntistä Jeesuksen eteen? Hänelläkin on naulan jäljet: ristin ryöväri! Vaikuttava sanoma vankilan kirkossa. Me syntiset kelpaamme tuomaan toisia syntisiä Jeesuksen luo!

Parkkipaikalla hyvästelimme Ollin ja Urmaksen kiitollisina siitä, että saamme yhdessä olla palvelemassa. Pimeässä ajo on aina hankalaa, kun vastaan tulevien valot häikäisevät, mutta onneksi tie oli edelleen kuiva, joten pääsimme turvallisesti takaisin Tallinnaan.

Tallinna
Tallinnan vankilassa meidät otti vastaan Allan Kroll naisten tilaisuuteen. Hän kertoi vankilan kirkon tilaisuuksista viikon aikana, kun ne jakautuvat sukupuolen, kieliryhmän ja kirkkokunnan mukaan. Kirkko on siis täydessä käytössä koko viikon. Nyt mukana oli Joel Reinaru kitaransa kanssa. Hän on loistava evankelista, jolla on myös parantamisen armolahja.

Joelin laulujen lomassa me saimme puhua. Tuula luki Korintilaiskirjeen alusta ristin hullutuksesta eli siitä, miten Jumalan hulluus on ihmistä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmistä voimakkaampi. Maailman silmissä olemme hulluja, mutta silti se hulluus saattaa viisaat häpeään. Leena puhui rukouksen voimasta ja siitä, kun me etsimme Jumalaa, niin hän vastaa ja lähettää minne itse ei kuvittelisi. Tätä me kaikki olemme saaneet kokea ja varmaan myös naiset täältä vapauduttuaan. Joel puhui Ap.t. 26:18 pohjalta siitä, miten Jumala kutsuu meidät pimeydestä valoon. Kun valo on takanamme, etenemme aina pimeässä, mutta täyskäännös tuo meidät valoon. Hän puhui myös Paavalin muutoksesta ja tuhlaajapojan paluusta.

Loppuun jätimme jälleen aikaa rukoukselle. Yksi naisista tuli Leenan ja minun luo onnellisena siitä, että vapautuu pian. Häntä odottavat kotona lapset ja lapsenlapset. Saimme yhdessä tuoda kiitoksen Herralle ja siunata hänen kotiin paluunsa. Joel rukoili vangin puolesta, jolla välit pojan kanssa olivat katkenneet. Vielä hän rukoili naisen puolesta, joka liikkui kepin varassa. Yllättyneenä nainen sanoi, että kipu lähti jalasta. Rukoillaan hänen ja kaikkien heidän puolestaan.

Vankilasta ajoimme suoraan satamaan, sillä Leenan piti olla tehtävissään jo tiistaina. Olimme syvästi kiitollisia tästä matkasta, sillä koimme, että Herra toimi ihmeellisesti matkan aikana. Kiitimme siitä, että saimme olla Hänen juoksutyttöjään!

Ryhmän puolesta
Tuula

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi